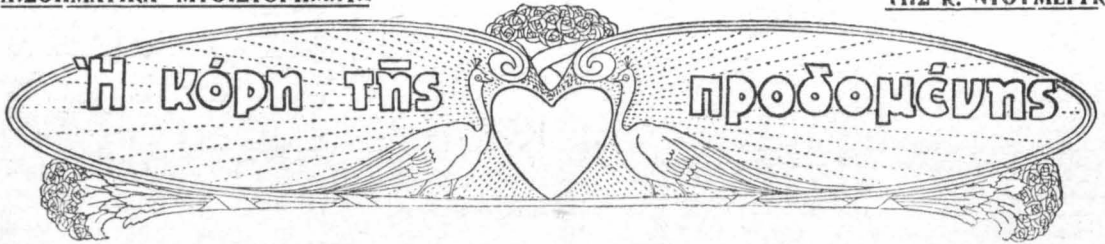

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ Κ. ΝΤΟΥΜΕΡΓΚ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

—Όχι, Τζιλ, όχι... του άπαντησε η Τύρα, ξεσπώντας σε δάκρυα.

—Άλλοτε, αυτά τα δάκρυα θα νεύριαζαν το Τζιλ και θα τον έκαναν να πάη να κλειστή στο γραφείο του ή να βγθ έξω. Σήμερα όμως κάθισε κοντά στην Τύρα και το μπράτσο του τύλιξε άπαλα τούς ώμους της, που τό τράνταζαν οι λυγμοί.

—Γιατί κλαίς; τη ρώτησε.

—Γιατί...γιατί πρέπει να με μισείς, αφού εγώ σε χώρισα χωρίς λόγο από την Κλάρα.

Τό πρόσωπο του Τζιλ μαζεύτηκε ελαφρά, καθώς της άπαντούσε:

—Όχι, Τύρα, υπάρχει ένας άλλος λόγος που συντέλεσε ώστε μιαλόκληρη άδυσος να γάσκη τώρα ανάμεσα από μένα κι' απ' αυτή... είπε ο Τζιλ με φωνή ελαφρά άλλοιομένη.

—Έκε'νη τόν κνιταζε, ρωτώντας τον δειλά με τά θολωμένα μάτια της ποίος ήταν αυτός ο λόγος. Μά η άπάντησι δέν ήρθε. Τό θλιμμένο και σοβαρό βλέμμα του Τζιλ φάνηκε να γάνεται για μερικέσι στιγμέσι σε μάκρη μυστηριώδη. —Επειτα χαμηλώσε πρὸς τό δακρυομένο πρόσωπο τησ γυναικάσ του.

—Πάψε να κλαίς, της είπε με γλυκύτητα. Σε έκανα να ύποφέρης, μά σου δίνω τό λόγο μου ως Χριστιανός και τίμιος άνθρωπος, ότι δέν έχω πειά άλλη έπιθυμία παρά να σου χάρισω λίγη εύτυγία...

—Σέ πιστεύω, Τζιλ μου! ψιθύρισε η Τύρα σκούθοντας λίγο τό κεφάλι της για να άκουμήση τό μέτωπό της στο χέρι του συζύγου της.

XVII

Άπό εκείνη την ήμερα, καμιά φιλονεικία, ούτε η παραμικρότερη άκόμα, δέν έγινε μεταξύ των δυό συζύγων. Ο Τζιλ δείχνόταν διαρκώς και πιο στοργικός πρὸς τό σύζυγό του και η νέα γυνάικα φαινόταν πως είχε έγκραταλείη πειά αυτή τη ζήλεια, η όποια τόσο τόν έρέθιζε.

Έξυπνη και πολύ μορφωμένη καθώς ήταν, είχε άρχισει να παρακολουθι πάλι τη φιλολογική και καλλιτεχνική κίνησι, την όποια είχε παραμελήσει κατά τά χρόνια αυτά, που έλυωνε μέσα στον σπαραγμό του χωρισμού. —Ετσι ο σύζυγος της μπορούσε να άνοιγη μαζί της εύχάριστες και ώραίες συζητήσεις. Συγχρόνως, κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες για να καταπνήξη τό φυσικό ένδοξιασμό του χαρακτήρος της, που ήξερε πως δέν άρεσε καθόλου στο Τζιλ.

Έκτός αυτών είχε άφοσιωθι πολύ σοβαρά στη μελέτη της καθολικής εκκλήσιας, ύπό την καθοδήγησι του Τζιλ και με τις συμβουλές του άθθά Μπλασιέ. Στην άρχή, τό έκανε αυτό, όπως τό είχε καταλάβει ο Τζιλ, μόνο με την έπιθυμία ν' άρέσει στο σύζυγό της. Μά τώρα, ένα άσθημα πιο θαθό κι' ειλικρινές την έμψιχωνε κι' ο Τζιλ που τό άντελήφθη αυτό, τη βοηθούσε μ' όλες του τις δυνάμεις.

Ώστόσο, από την ήμερο που διάβασε τις έπιστολέσ της Κλάρας και που έπακολούθησε η σχετική εξήγησις με τό σύζυγό της, η ύναα της, η όποια θελιωνόταν ως τότε, άρχισε να νειροτερειύ σιγά-σιγά. Ο γιατρός μάλιστα δέν έκρυψε από τό Τζιλ ότι τό μοιραίο δέν θ' άργούσε να έπέλθη.

Ο Τζιλ, μόλις τό άκουσε αυτό, έννοιωσε ένα σφιέσιμο στην καρδιά του... —Ένοιωθε σ' άλλεια τον έαυτό του να συνδέεται άλόονα και πιο πολύ με την Τύρα. Ώσο έβλεπε τις προσπάθειες της για να διορθώση τις άτέλειες του χαρακτήρος της και προπάντων άπό τότε που έγινε ο εδηγός της στη θρησκεία. —Επειτα, η τόσο πιστή άγάπη της τόν συγκινούσε θαθειά και τόν έκανε να μεταση για την ψυχρότητα και την περιφρόνησι που της είχε δείξει άλλοτε...

Όταν ήρθαν η πρώτες ζέστες του Ίουνίου, ο Τζιλ, και

τά συμβουλήν των ιατρών, νοίκιασε μία θίλλα κοντά στο δάσος του Φοντανεμπλό κι' έγκατέστησε εκεί τη γυναίκα του. Μά αυτό τό ταξείδι, τό τόσο σύντομο ώστόσο, και αυτή η άλλγη κούραση πολυ την Τύρα δέν παραπονιόταν ώστόσο και θεωρούσε τόν έαυτό της πολυ εύτυχιόμο ανάμεσα στο σύζυγό της και τό παιδι της, μέσα σ' αυτή την κοκέτικη έπαυλι, που την περιτοίχιζε ένας κήπος γεμάτος λουλουδία. Για τόν Τζιλ η για την Κάνια, τά φτωγά σθεμένα της χελή εβρισκαν πάντοτε ένα χαμόγελο η μια λέξι τρυφερότητας.

Μά όταν ήτανε μόνη, φλογερά δάκρυα κυλούσαν στο μαρμμένο πρόσωπό της και τά λιπόσαρκα χέρια της άγκάλιαζαν τό φιλητισέιο Έσταυρωμένο που ο Τζιλ της είχε χάρισει τόν περασμένο χειμώνα, γυρίζοντας από ένα σύντομο ταξείδι στη Ρώμη.

—Ένα άπόγευμα, ο άθθάς Μπλασιέ πήγε να τη δει, ψεύγοντας από τη θίλλα, συνάντησε τόν Τζιλ, ο όποιος έπότερε από τό Παρίσι, όπου είχε κάποια έργασια εκείνη την ήμερα.

—Πώς τη βρίσκετε, κύριε άθθά; ρώτησε ο Τζιλ, ύστερ' από μία έγκάρδια χειραψία.

Ο Ιερεύς κούνησε τό κεφάλι του.

—Πολυ άδυνατισμένη! άπάντησε. Νομίζω μάλιστα, ότι έφόσον τώρα είνε καθ' όλα προετοιμασιένη, θα ήταν φρόνιμο να κάνη τέ ταχύτερο την πρώτη της μετάληψι, φτωχέ μου φίλε...

Μία σθεθείά θλίψις άπλώθηκε στη φυσιογνωμία του Τζιλ.

—Όπότε θέλετε, κύριε άθθά... είπε. Φτωχή μου Τύρα... δέν μπορώ να φανταστό, ότι δέν θα την έχω πειά κοντά μου να την περιποιούμαι και να την χαϊδεύω...

Ο Ιερεύς του έρριξε ένα θέμμα ζωηρης συμπάθειας. Άπό τις έξομολογήσεις του Τζιλ ήξερε από ποιους σπαραγμούς, από ποιές άγριες εξεγέρσεις, από ποιους άγώνες έναντιον μιας άναμνήσεως πολυ προσφιλοϋς, είχε περάσει αυτή η ψυχη πριν φτάσει στο σημείο να προφέρη ειλικρινώς αυτά τά λόγια.

Άφου άπογαίρήθηκε τόν Ιερέα, ο Τζιλ διευθύθηκε πρὸς τό σαλόνι που έβλεπε στην ταράτσα, όπου συνήθως θρισκόταν χαλαρωμένη η άρρωστη. Η Τύρα χαμογέλασε έναντιον μιας άναπλωμένης τό χερι της, τό όποιο εκείνος ήπρε και φίλησε.

—Τι μου φέρεις εκεί; ρώτησε δείχνοντας ένα πακέτο που ο Τζιλ κρατούσε στα χέρια του.

Μερικά καινούργια βιβλία για τά όποια γίνεται πολυς λόγος και τά όποια θα σου διαβάσω αυτές τις μέρες... Βλέπεις ότι σε σκέττοιμαι πάντα, άγαπητή Τύρα...

—Ώ! να! Εισα πολυ καλός! του άπάντησε με τόνο τρυφερό. Αυτό έλεγα και πρὸ δλγου στον άθθά Μπλασιέ... Θα τόν συνάντησε χωρίς άλλο έξω...

—Ναί... Και ξερείς τι μου είπες; —Ότι μπορείς να κάνης μία άπ' αυτές τις ήμέρες την πρώτη σου μετάληψι.

—Θά είμαι πολυ εύτυχής... Ήταν καιρός πραγματι...

—Ένα άνατριχίσιμα πέρασε άπ' τό χλωμό της πρόσωπο κι' άπλώθηκε ως τό χέρι που ο Τζιλ τό κρατούσε ανάμεσα στα δικά του.

Δέν τολμούσε να της ή τίποτε, καταλαβαίνοντας τι έόημιαν αυτά τά λόγια της και έξέσοντας πως ήταν περιτό να έπιδιώξη να την ξεγελάσει περισσότερο με μία έλλιπα θελιτώσεως.

—Μπορείς να καθήσης μία στιγμή εδώ; τόν ρώτησε με φωνή που έτρεμε λίγο. Θέλω να σου μιλήσω... δέν ξερεί κανείς τι μπορεί να συμψ... Μπορώ να πεβίωω έξαφνα...

—Τι λές αυτό, άγαπητή μου; της είπε με τόνο έπιτιμητικό, ένω συγχρόνως καθόταν κοντά της. Τίποτε δέν δικαιολογεί ένα τέτοιο πράγμα.

(Άκολουθεί)

